

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Bd. Regele Ferdinand No. 5.
(Tipografia Lovrov & Co.)

A R A D.

Redacția din ORADEA:
Strada Academiei No. 8.Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:

CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 3 după amiază

Note zilnice

Spune zicătoarea românească: „Păzește-mă, Doamne, de prieteni, că de dușmani mă păzesc eu!”

Sfântă vorbă, asupra căreia guvernul actual ar putea să mediteze cu folos, dacă ar avea timp de sacrificat și pentru proza gazetărească cu care vor să-i întărească situația unii ce-și închipuie că se va prăpădi fără prea-prețioasele lor sfaturi nesollicitate.

Nu ne vom mai referi de astă dată la nesollicitatele serviciu de delațiune ce i le fac unii dintr-o binecaracterizată presă, tocmai în momentele când noul guvern caută bătănd la ușa tuturor partidelor să introneze o destindere, o conlucrare, o obștească cumintire și împăcare.

Ne referim numai la comentariile ce le vedem într-o asemenea gazetă în jurul ordinului de alaltăieri al ministerului de justiție, prin care se dedeau instrucții parchetelor să înainteze lista slujbașilor condamnați sau arestați pentru participare la acțiunile extremiste.

Se pot face pe-o asemenea chestie câte comentarii vreți, după cum te ține capul, și dacă vrei numai decât să trâncănești despre acte de guvernământ, cari numai se iau la cunoștință, se respectă, li te supui, așa precum cere datoria cetățenească.

N'am fi crezut însă niciodată, că se poate merge cu comentariile până acolo unde-l vedem pe unul că a mers. De! trebuia să știm, că societatea omenească e foarte patologică, și niciodată nu se pot întrevedea granițele unei patologii!

Ni se spune astfel că darea afară din slujbe — care nu e bine să se discute nici măcar de unii patologici, fiindcă provoacă alte discuții la fel de *indezirabile* — „va forma un dureros avertisment, pentru generațiile tinere, dar mai ales pentru părinți, pentru a nu mai dori să-i facă nici pe unul slujbaș la stat, ori impieșcat la întreprinderi particulare, cari încă au fost sguđuite din temelii, prin efectele crizei economice de care suferim”.

Ar rezulta din acest citat, că perifericul sfetnic nesollicitat vrea să combată dispoziția guvernului, ca pe una care ar avea menirea să provoace la toată lumea oroare față de orice slujbe, de stat — ceace treacă, meargă, n'ar fi prea grav, când ai atâția solicitori de slujbe publice — și particulare, ceea ce este de-a dreptul oribil, fiindcă ar implica că guvernul ne-a înșelat făgăduind tineretului român plasmamente în întreprinderile și societățile particulare.

Dar nesollicitatul sfetnic nu combate. El așa a înțeles: că guvernul vrea să nu mai aibă slujbași români, nici la stat nici în slujbele particulare. Și atribuind dorințele sale intime tocmai unui guvern care vrea să dea tineretului român noi posibilități de existență, continuă generalizând în chip cretin, că *din pătura de jos ies numai elemente scelerate*, cari nu trebuie lăstate la universitate și la rosturi în viață, și apoi adaugă: „*Trebuia oprit mai de mult exodul natural de numeros al ruralilor la oraș, care exod a produs o seamă de intelectuali, nu numai streini de viața de oraș, ci cari nu vor fi în stare să întemeieze familii, ne având asigurat minimumul unui standard de traiu civilizat.*”

Prin urmare, cititorul a înțeles! Se atribuie guvernului că în loc să întărească elementele românești venite la oraș, oprește accesul românilor în oraș, oprire care ar fi trebuit încă mai demult făcută! Și-i atribuie guvernului acest gând, pentru că elementele „rurale”, adevărate, pe limba noastră: țărănești, sunt fără excepție scelerate, blestemate!

Articolul cu pricina n'a fost scris de contele Bethlen, de Herceg Ferenc sau de alți matoriori ai revizionismului. A fost scris de un român, ieșit și el din opincă ca toți românii. A fost scris de unul care nu e liberal, de un sfetnic al tuturor guvernelor, care-și închipuie că-și poate citi gândurile sale nstrăinate și în programul și în faptele unui partid ce-a devenit ilustru tocmai prin grija sa de pătura țărănească și de românii orașelor.

Cu adevărat:
„Păzește-mă, Doamne, de prieteni...”

Teodor Brădean

In așteptarea mării deparazitări

Făgăduința guvernului că va impune întreprinderilor și societăților neromânești să respecte întocmai legea naționalizării, a iscat în presă comentarii ce se cuvin discutate.

„Patria” din Cluj face o legătură între promisiunea aceasta și între promisiunea, similară, spune dânsa, avansată de fostul prim-ministru Al. Vaida delegației studențești dela Constanța. Și se întreabă: dacă lui Vaida i se spune pe toate drumurile că a făcut sub ultima-i guvernare antisemitism, fără să fi dat alt prilej acuzației acesteia decât promisiunea cu pricina făcută studenților, de ce e mai puțin antisemit d. prim-ministru G. Tătărescu?

Semnalăm acest comentariu, numai ca să se vadă cât de urit e politicianismul care a pus la noi stăpânire pe fiecare manifestare românească. De ce mai era nevoie să se facă asemenea, când bine e știut că promisiunea dela Constanța, mai mult a d-lui Tilea decât a d-lui Vaida, făcută delegației de studenți național-țărăniști, chemați într'adins, a fost numai o farsă? Sau n'avea fostul prim-ministru național-țărănist alt chip să se disculpe de o acuzație neroadă și injustă, decât căutând să pună bețe în roate promisiunii de acum a guvernului Tătărescu, care, spre deosebire de a sa și a d-lui Tilea, a fost o promisiune formală, înscrisă în protocoalele unui consiliu de miniștri?

Și, la urma urmelor, ce antisemitism e în făgăduirea executării unei legi care s'a adus spre a se face dreptate, și numai dreptate, românilor și populației autohtone a țării? De ce trebuie să se taxeze astfel o lege care există de un deceniu, fără să-i fi găsit

cineva până azi cusurul că ar fi antisemită? Cei ce pun pe hârtie, numai din cărcotășie politicianistă, asemenea năzbâtie, nu-și dau seama cât rău fac, nu lui Tătărescu, ci intereselor românești?

„Universul” pune și de data asta punctul pe l.

Se întreabă cu cea mai bună dreptate: Dacă e extrem de just să se deparaziteze de străinii nedoriți întreprinderile particulare, cu cât este mai just să se dea afară din slujbele de stat străinii ce uneltesc în contra țării!

Iată lucrul care trebuia spus răspicat, și va trebui repetat mereu până când nu se va trece la fapte.

E admisibil oare, ca pe o graniță atât de primejduită ca a noastră, slujbele publice să fie atât de nstrăinate precum le arătasem acum două luni după comunicările ce s'au făcut la secția din Arad a Institutului social Banat-Crișana? Dacă nu vom vedea deparazitare instituțiile publice, dacă sate exclusiv românești cum numai în județul Aradului sunt peste 20, vor sta și pe mai departe sub călcăiul notarilor unguri sau ungarizați, ce nădejde putem să tragem că se va impune deparazitarea în întreprinderile particulare, obișnuite să boicoteze tot ce e românesc și să se scape de rigori prin banul lui Iuda?

Planează o mare nedumerire asupra promisiunii consiliului de miniștri.

In toate ziarele am citit

asa: Se vor constrânge societățile și întreprinderile străine să respecte întocmai legea naționalizării, concediind pe cetățenii străini cari întrec procentul de 25 la sută.

Aceasta să fie legea naționalizării?

Noi o cunoaștem altfel. Știm că ea prevede că cele 75 procente protejate trebuie să fie nu cetățeni români, ci români de origine. Iar restul de 25 la sută e rezervat nu cetățenilor străini, ci străinilor în general — autohtoni și de peste hotare, numărul acestora din urmă depinzând de autorizația specială dată exclusiv în cazul când se constată nevoia de specialiști, cari n'ar putea fi găsiți în țară.

Incurcătura aceasta a provenit din interpretarea falsă a termenului din Constituție, care înglobează și pe autohtonii străini între români, numind străinii numai pe cei de peste hotare. Consiliul de miniștri n'a putut face această eroare. Au făcut-o reporterii de origine străină ai presei din București, ziarele minoritare și străinii dela faimoasa agenție telegrafică Rador.

Deci în acest sens să se pregătească românii pentru marea deparazitare ce trebuie să nceapă. Ne adresăm lor, fiindcă într-o chestiune atât de grea ca aceasta, de geaba va da guvernul oricâte dispoziții, dacă organele n subordine nu vor avea tot concursul, dar mai cu seamă tot controlul opiniei publice românești.

Expoziția de pictură a d-lui inginer C. Liuba, din Timișoara

Intr'una din sălile școlii de arte și meserii din Timișoara, d. inginer-arhitect C. Liuba, directorul școlii și-a deschis acum două săptămâni expoziția sa de pictură, prezintându-se cu 52 de tablouri în mărimi diferite, desprinse din natură, de pe întinsele meleaguri ale țării românești.

Despre deschiderea acestei expoziții am aflat abia luni, când s'a închis și când primarul municipiului Timișoara, d. profesor Augustin Coman, însoțit de d. Emil Grădinaru, șeful serviciului cultural al municipiului și alți membri din comisia interimară, au vizitat expoziția pentru a reține câteva pânze din acelea cari nu se pot vedea în fiecare zi, în

fiecare expoziție, pentru primărie și muzeul bănățean.

Și am rămas atât de surprins în fața pânzelor expuse de d. Liuba, pictor de mult consacrat, încât expoziția d-sale merită să se vorbească de ea, și după închidere.

Dela prima aruncătură de ochi, în pânzele d-lui Liuba se vede cu adevărat încarnarea unei frumoase cariere de artă.

Subtil interpret al naturii, stăpân al luminii pe care o redă cu spontaneietate, în adâncimi, preocupat de atmosfera înconjurătoare de frăgezime, de coloritul bogat și largă vizualitate, care constituie rezolvarea adevăratelor probleme de artă plastică, d.

Liuba înscrie un pas în plus, spre progres, în domeniul artei, căreia s'a consacrat de multă vreme. Am văzut în sala de expoziție peisajii naturale, desprinse din chiar centrul orașului nostru. „Parcul Eminescu”, cu principala sa alee umbrită de copaci înalți, cu frunza deasă, de un verde copt în luna lui Cuptor, cu lumini argintii în fund, la celalalt capăt al aleii, unde soarele se joacă'n voie, zburdalnic... ca la el acasă. Deasupra acestei frumoase pânze, alta, care ne prezintă un „Grup de muncitori” robuști, cu mâncile sufocate, gata să ia parcă'n brațe, să-l ducă cu ei, cine știe unde într'un salon sau poate la Primărie, sau la muzeu; vor să-l ducă așa, tăcuți, conștiinți de rolul lor, tăcuți, să nu-i simtă nici „Florile”, „Bujorii și trandafirii” din pânzele alăturate,

mândrii și ei, de frumusețea lor naturală.

Dar știu și eu ce să zic. Dintr'un colț veghează bătrânul „Pavel Liuba”, tatăl pictorului, așa cum l am cunoscut cu câțiva ani în urmă, cu zâmbetul lui caracteristic, ironic, în colțul gurii. Privește pe sub sprâncene, de jur-impjur, cu grije, gata să dea un sfat bun, sau să povestească o anecdotă, cu ungurul care și-a pierdut pintenii, când s'a răstît românul la el. E plin de mister și nțelepciune, bătrânul.

In altă parte a sălii „Sasca-Montană”, chircită la poalele dealului, stă față'n față cu „Podul Traian”, așa neterminat cum îl vedem zilnic la Timișoara, dar cum îl vom mai vedea, în viitor, după terminare, poate numai la Muzeu sau la Primărie, cu o reminis-

(Continuare în pag 11-a)

Colindând prin podgoria Aradului

— Politica la ordinea zilei, decadentă morală și modernizarea sexului slab —

Odată cu intensificarea crizei mondiale, — și începând cu anul 1928, — comunele românești, aproape în întregime, din frumoasa podgorie a județului nostru au început să simtă urmările acesteea, atât la cultura viței de vie, cât și a cerealelor. Și de atunci, — drept urmare, — frumoasele obiceiuri tradiționale din viața acestei populații rurale, au început să decadă.

Cărciuma și politica au luat locul ocupațiilor zilnice. La toate schimbările de regim, cărciumile cu proprietari străini de neamul românesc sunt aglomerate, deoarece capii locali ai regimului nou intronat, fac „cînste” în vederea alegătorilor. Și de acest fel de propagandă electorală, nu beneficiază decât punga fără fund a veneticilor cărciumari.

Țăranul, absolut nepăsător, aderă la noul guvern nu fiindcă-i convine programul lui, ci din cauza „cînstei” dela cărciumă, „cînste” pe care o plătesc... capii locali ai partidelor.

De altfel „nădrăgarii” nu prea au trecut la dansul. S'a săturat de acestia, dar totuși mai face „politică”.

Această stare de fapte se agravează încontinuu de câțiva ani încoace. Țăranii noștri din podgorie, onoare rarilor excepții, — sunt intrați până'n gât în vâltoarea politicii românești. Și se pare că mulți își fac din aceasta o meserie. În același timp ogoarele aș teaptă brațele de nuncă. Viile ne ngrijite de ani întregi, se distrug. Din cauza datorităilor cari apasă pe proprietatea aproape a fiecărui țăran, pământul nu se mai munceste ca înainte și astfel fertilitatea lui scade.

Și mai ales de când a început jocul „de-a conversiunea” țăranul se mai fiind sigur de proprietatea lui, o îngrijește numai atât ca să nu-l rădă vecinul. Astfel că este aproape

tot timpul zilnic și-l vezi mereu prin cărciumi, la „adunări” politice.

Biserica necercetată decât de bătrâni

Tot politica ne-a îndăpărtat țăranul și de biserica noastră ortodoxă.

Exemplul cel mai concludent l-au dat șirienii cu ocazia sfințirii locașului sfânt; când P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului n'a fost întâmpinat decât de câteva sute de bătrâni și copii de școală, deși credincioșii ortodocși din Șiria numără aproape 4000 de suflete.

Este drept, că nici intelctualii din această fruntașă comună românească a județului nostru, nu prea cercetează biserica. Și acest obicei de a ocoli locașul Domnului, este admis și de intelectuații celorlalte comune din podgorie.

În zilele de Duminică și sărbători când adevărații credincioși, — redus astăzi la bătrâni și copii, — sunt la biserică;

cărciumele sunt inundate de cartofori, cari se vede că pot juca mai bine în zilele de sărbătoare.

Modernismul boala țărăncilor

În urma legăturilor cu viața orășenească, reprezentantele sexului slab rural, încep să imite obiceiurile așa zise moderne ale femeilor dela oraș.

În loc de opinci sau bocanci, fetele și femeile mai tinere din podgorie poartă pantofi de lac și ciorapi de mătase. Ba în vremea din urmă, — pe lângă pudră, importată dela oraș, mai demult, — astăzi se pot observa țărance cu buzele roșite și cu rujul în buzunar... până la importarea poșetei; iar la hora din sărbători pe lângă dansurile naționale se „încearcă” și câte un tango... iar mai târziu, poate chiar rumba!

— În general viața din comunele podgoriei, se deosebește radical de cea din trecut, — și cu greu se va reveni, deși ar fi foarte necesar.

A. Chiriciu

Publicul consumator din Arad la discreția patronilor cafenelei „Dacia”

— Primăria Arad se face complice cu speculanții? — Rezultatul bizar al licitației cafenelei orășenești —

Avertizassem săptămâna trecută, că se pregătește o lovitură nelegiuită la adresa publicului consumator din Arad, pe chestia Cafenelei Orășenești, scoasă de primărie la licitație pe ziua de 20 Ianuarie.

Se vorbea încă de atunci, că se va da această cafenea municipală patronilor cafenelei și restaurantului „Dacia”, faimosilor Leipniker, Scher și Zsédely, deveniți cu concursul împrejurărilor financiare din vremea din urmă, cari au desfrânt rând pe rând cafenelele arădane, stăpâni fără concurență pe piața Aradului, cu atât mai liberi să-și bată joc prin cele mai scandaloase prețuri de speculă de publicul consumator, cu cât se știu îndobșite legăturile ce le au acești spoliatori.

Ceea ce se prevedea și se spunea la Arad pe toate drumurile, s'a întâmplat la licitația de azi.

Cei trei patroni ai „Daciei” au făcut de formă trei oferte, una minimă, sub numele Leipniker (151 mii), alta mijlocie, sub numele Zsédely (205 mii) și alta mai mare, sub numele Scher. Când au văzut însă că oferta mijlocie, a lui Zsédely, n'are concurent, și-au retras în timpul licitației, deci ilegal, oferta maximă, a lui

Scher, pentruca să pagubească primăria!

Celalți concurenți: Mayer din Timișoara, cu 150 de mii, Oлару Aurel din Arad, cu 182 de mii, și Hagyo din Lipova, cu 156 mii, când au văzut ilegalitatea comisă de Scher, au făcut contestație.

Primăria va avea deci de făcut o licitație nouă.

Care, însă, va fi tot atât de daunătoare interesului public, precum era să fie în lipsa unei contestații licitația de azi, dacă nu se va avea grijă să se excludă dintre licitanți cei cari mai au cafenele în oraș.

Confiscarea ziarului „Reggeli Ujság”

Cluj, 20. — Siguranța locală a confiscat astăzi toate numerele de pe piață ale ziarului budapestan „Reggeli Ujság” pentru articole iredentiste.

Au mai fost confiscate: „Neue Freie Presse”, „Illustration” și „Die Woche”.

Farmacii de serviciu Arad

Weisz: P. A. Iancu.
Janka: B. Regele Ferdinand.
Szondy: Str. Consistorului.

Croitoria și Ceaprazăria militară

Șalinački & Iancu

Execută uniforme și șepci școlare de comandă și gata. Atelier de broderii, depozit de stoffe și furnituri pentru uniforme. Asortiment complet pentru călărași cu schimb.

Timișoara-Cetate
Piața Unirii 4.

Lângă biserica sârbească

SPORT

Automobilism

Rallye-ul spre Monte-Carlo

— Din București iau plecare 15 concurenți —

Cea mai importantă manifestare turistică automobilă din câte se organizează în toată lumea, Rallye-ul automobilistic spre Monte Carlo, se dispută anul acesta pentru a 13 a oară.

Între 20 și 24 Ianuarie a. c., din 18 capitale și localități aparținând diferitelor țări ale Europei, 170 concurenți vor pieca, cutreerând drumurile întroenite cu zăpadă, desfundate sau alunecoase, înfruntând viscolul, ceața și nămeții pentru a ajunge cu toții la Monte-Carlo înainte de Miercuri 24 Ianuarie, ora 16, când sună ora fatidică a închiderii controlului de sosire.

Concurenții pentru a putea lua parte la clasament trebuie să parcurgă cu o medie orară minimă impusă, uul din itinerariile indicate pe harta rallye-ului și să fie controlați la punctele intermediare hotărâte de organizatori.

Cu cât distanța parcursă este mai mare cu atât numărul de puncte la clasament este și el mai însemnat.

Concurenții — toți ași internaționali ai volanului — au deci interes a pleca din localități cât mai îndepărtate, pe harta rallye-ului, de Monte-Carlo.

Printre aceste localități Bucureștii dețin al 2-lea loc cu 3772 km. și 935 puncte, față de Atena care are 1-ul loc cu 3786 km. și 1000 puncte.

Este deci firesc ca din București să ia plecare o sumă de automobile de toate naționalitățile și pe toate mărcile de automobile cunoscute.

Itinerariul, în lungime de 3772 km., trece prin Iași-Lwow — Varșovia — Praga — Frankfurt — Strassbourg — Lyon — Avignon spre a ajunge la Monte-Carlo.

Anul acesta următorii 15 concurenți se încumetă a lua plecare din București:

Nr. 19. G. E. Stott, Alvis (2.511 cmc); nr. 40. C. Brown, Riley (1.089 cmc); nr. 54. d-ra Hustinx des Forest, Peugeot (1.465 cmc); nr. 56. E. Mutsaerts, Ford (3.622 cmc); nr. 68. J. Blaivie, Pontiac (3.660 cmc); nr. 88. R. Mathe Dumaine, Essex Terraplane (3.980 cmc); nr. 95. V. Formanek, Aero (998 cmc); nr. 103. cpt. A. Berlescu, Ford (3.622 cmc); nr. 105. Ch. de Cortanze, Peugeot (1.465 cmc); nr. 107. P. Busienne, Mathis (2.248 cmc); nr. 116. H. Stenfeldt Hansen, Ford (3.622 cmc); nr. 132. Curt Graf, Steyr (2.065 cmc); nr. 137. A. Kurz R. Kurz, Steyr (2.078 cmc); nr. 160. R. Pral — F. Boudot, Ford (3.288 cmc); nr. 161. A. Ioanidi, Lancia (2.600 cmc).

Printre concurenți remarcăm pe d-nii maior Berlescu și Ioanidi cunoscuți automobiliști români.

Plecările se vor da azi, Sâmbătă 20 Ianuarie, între orele 13.52 și 14.07, din fața Automobil-Clubului Regal Român la interval de 1 minut între fiecare concurent.

Controlul rămâne totuși deschis pentru cazuri excepționale până la ora 15.52.

Plecările se vor da în prezența comitetului și a comisiei sportive A.C.R.R. de către directorul oficiului de turism al A.C.R.R.

Dintre concurenții d-nii Stott și Busienne au rămas în Polonia urmând să ia plecare dela Varșovia.

Automobilul Clubul Regal Român a oferit pentru Rallye un trofeu challenge care va reveni celui mai bun concurent român plecat din București iar d. Péne Ghika, delegatul A. C. R. R. în comitetul internațional, un trofeu challenge pentru cel mai bun concurent plecat pe vre unul din itinerariile pornind din România.

Austria va lua cele mai aspre măsuri contra național-socialiștilor

Cu ocazia congresului partidului creștin social ce s'a ținut alaltăieri la Viena, cancelarul Dollfuss referindu-se la mișcarea național-socialistă, în discursul său, printre altele, a spus următoarele:

„Dreptul pumnului, n'a fost niciodată și nici nu poate să fie o bază morală pentru politica unui stat.

Guvernul austriac va urmări în mod sever pe toți agitatorii mișcării național-socialiste, importată din Germania.

Austria a făcut tot ceea ce i-a stat în putință pentru a stabili relațiuni amicale cu Germania, țară suroră. Răspunsul a fost întotdeauna: teroarea.

O mare parte a materialului explozibil, care a fost găsit în cursul ultimelor perchezii, în diferitele localități din Austria, provine din Germania. Guvernul austriac este decis ferm să mențină prin toate mijloacele liniștea și ordinea în interiorul țării.

El nu va admite ca o minoritate de 5 la sută din totalul populației să terorizeze restul de 95 la sută de cetățeni pașnici și dornici de a lucra pentru binele țării.

Este posibil ca în viitor,

dacă național-socialiștii nu vor păstra ordinea, populația să răspundă la forță prin forță.

Până acum, guvernul austriac a dat dovadă de răbdare și poliția și jandarmaria au lucrat cu măsură. De aci înainte însă, se va recurge la alte mijloace mai severe pentru stăpînirea oricărui dezordini și deci pentru stăvîlirea mișcărilor cu caracter anarhist.”

După aceasta, cancelarul Dollfuss a vorbit despre necesitatea înrolării în mișcarea patriotică a tuturor cetățenilor cari până acum au stat departe de mișcările politice.

Cel mai ieftin izvor de cumpărare al ceasornicilor și bijuteriilor

L. REINER

Str. Col. Pirici No. 3. Arad.

La frizeria

Mester

Arad, Cal. Bănăului

Ras 8 lei
Tuns și ras . . . 15 lei

Tânăr harnic

cu cunoștințe în cercurile românești din orașul și județul Arad, își găsește serviciu.

Salar fix și procent.
Permis liber de circulație pe cale ferată.

A se adresa administrației ziarului în orice zi de lucru p. m. între orele 3—4.

cență a trecutului, ca o dovadă pentru cei ce vor veni după noi, că noi, generația de astăzi, n'am stat tocmai cu brațele încrucișate, ci am făcut câte ceva, după puterile noastre. Și că, nu tot ce-i frumos și solid construit în Timișoara, a rămas dela unguri, ci e truda noastră, voința noastră de a face românesc, tot ce ne-a împiedicat ungerii să facem timp de un mileniu.

Dar mai sunt atâtea pânze frumoase în expoziția d-lui Liuba... Ne oprim deocamdată aici, rezervându-ne dreptul de a mai vorbi despre artist și arta lui atunci, când va deschide oficial expoziția, într-o sală accesibilă publicului, așa cum s'a prezentat luna trecută d. Isac, celalalt consacrat pictor român bănățean, despre care am mai vorbit în aceste coloane.

L. B. V.

